

Med 11. in 14. junijem je na Hrvaškem, v vasi Baške Oštarije nad Karlobagom, na Velebitu, potekal mednarodni kongres IKAR – komisije za plazove. Zbrala se je pisana družina vodnikov reševalnih psov iz 15 držav. Večina ekip je bila iz reševalnih enot, ki so članice IKAR, nekaj je bilo tudi opazovalcev in vabljenih gostov

Glavna tema je bilo seveda iskanje pogrešanih v naravi. Predstavitve posameznih predstavnikov držav so zajemale vzgojo in pripravo psa za iskalno delo, šolanje psa za posebne potrebe, kot je iskanje mrtvih, iskanje v vodi, organizacijo in vodenje iskalne akcije, razporeditev moštva, itd.

Zelo zanimivo je bilo predavanje zdravnika nemške reševalne službe, ki je bilo sicer izven konteksta glavne teme, predstavil je zanimivo rešitev za ogrevanje podhlajenih oseb, ki je pogosta težava s katero se srečamo ob najdbi pogrešanega. Poudaril je, da je izredno težko določiti mejo, kdaj podhlajenega še premikati ali mu celo dovoliti, da se sam giblje in ogreje in kdaj je temperatura jedra tako nizka, da bi vsako gibanje ogrozilo življenje najdenega. Kot je znano je priporočil, da z najdenim že ob sumu močnejše podhladitve ravnamo skrajno obzirno. Predstavil je prototip ogrevalnega jopiča in odeje, ki je napajana z izredno majhno akumulatorsko baterijo. Prednosti, ki si jih nemara spleča поблиže ogledati pa so: izredno majhna teža, vsi materiali so nekovinskega izvora in perljivi, poraba energije je izredno majhna (30°C/4h in 40°C/3h napajano z 2 x 1,5V AA) in kar je zelo zanimivo, tkanina oddaja toploto le, če je z nečim prekrita.

Zanimiva je bila tudi predstavitev doma narejene naprave za izstreljevanje žogice, ki služi kot nagrada ko pes nakaže željeno. Napravo uporabljajo ko vadijo psa nakazovat mrtvo osebo, saj lutka, ki predstavlja mrtvo osebo ne more ob pravem trenutku nagraditi psa ob nakazovanju. Tako z daljinskim upravljalcem vodnik sproži žogico – nagrado, v pravem trenutku in potrdi pravilno ravnanje psa.

Ekipa GRZS se je predstavila dvakrat. Na terenu smo predstavili sicer že dobro izpiljeno metodo vodenja in koordinacije iskalne akcije z GPS nadzorom s tem, da smo prikazali izvedbo z minimalno dodatno opremo, ki jo ima na voljo vodja v bazi na terenu. Pokazali smo, da je tudi takrat ko se mudi, ko je nujna hitrost zaradi boljših možnosti pogrešanega, možno, predvsem pa potrebno voditi iskanje organizirano in po nekih smernicah, ki zagotavljajo hitrost in varnost. Organizator nas je pripeljal na neznan teren in mi na karti pokazal kaj naj bi preiskali. V območju (600x150m) so bili postavljeni štirje markiranti. Vodnika s psoma sta imela RP in GPS napravi v kateri sem vnesel meje iskalnega območja. Edini dodatni pripomoček v bazi je bil notesnik z navigacijsko programsko opremo, ki mi je služila za sproti nadzor gibanja vodnikov, ki sta se ciklično javljala. V pravi situaciji pa bi z dobrim poznavanjem lokacije hitro prišli do ponesrečenega oz. izgubljenega. V slabih desetih minutah mi je uspelo pripraviti podatke in jih vnesti v GPS, v 35 minutah so bili locirani vsi štirje pogrešani in po vrnitvi vodnikov v bazo smo v desetih minutah imeli pripravljeno vse podatke za analizo oziroma za pomoč pri morebitnem nadaljnjem delu.

Naš kolega Zvone Es je predstavil osnove šolanja mladega psa oziroma psihologijo psa. Poznavanje le te je izrednega pomena pri uspešnem šolanju oziroma pripravi mladega psa za ciljno šolanje.

Sobota je potekala v znamenju vsesplošne vaje, ki smo jo izvajali udeleženci srečanja. Z vozili in peš smo se premaknili na mesto, kjer je bila baza (Planinski dom Ravni Dabar). Organizatorji so postavili pravo bazo z dvema komandnima voziloma. Vozili sta prirejeni za vodenje iskalnih akcij. V notranjosti se nahaja vse kar naj bi se v taki akciji potrebovalo. Komunikacije, računalniki z internetom, tiskalniki, projektor s platnom, satelitski telefon,

agregat, zadostno število ročnih radijskih postaj, GPS aparatov in svetilk, skromna možnost prenočevanja, hladilnik.... Področje kvadratnega kilometra, gosto poraslo in posejano z osamelci, ki je objemalo ravnico na dnu kotline so razdelili na devet območji in v vsakem je bil skrit po eden marker. Vsako od območji je merilo 10Ha, kar je nekoliko veliko! Dva markerja sta bili lutki s tkivom, ki sta predstavljali mrtvo osebo. Kljub vsej predpripravi in tehnologiji je priprava, določitev območji, vnos v GPS naprave trajala kar polne tri ure. Vsak vodnik s psom je imel v skupini še tri do pet iskalcev brez psa. Poleg GPS aparata, kjer je bilo vrisano njegovo območje je vsak vodnik dobil tudi karto z vrisanim območjem. Ker je na karti lokalna koordinatna mreža so bile tudi naprave nastavljene na uporabniški način in ko sta naša vodnika sporočila položaj v WGS84 je prišlo do zapleta, saj bi bilo v bazi treba.... Skupine so odšle v iskanje brez predhodnega striktnega javljanja vodji akcije, kar je povzročilo manjšo zmedo. Tudi ni v navadi, da bi se iskalci med preiskavo območja javljali in sporočali trenutni položaj, kar se mi ne zdi dobro. Med potekom akcije ne vodijo zapisnika! Po opravljeni nalogi so se vračali vsak po svoje in le ob vračanju izposojenih RP ali GPS so organizatorji vedeli, da se je nekdo vrnil.

Ob zaključku je bila opravljena analiza. Večina sodelujočih je prvič delala z uporabo GPS aparatov in bila začudena na uporabnostjo!?

Naše mnenje je, da je stvar tekla nekoliko prepočasi in kljub tehniki, ki je bila na voljo ne brez zapletov. Vsekakor pa je v prihodnje tudi v domači organizaciji nujno misliti na podobno vozilo, ki bo na voljo za obsežnejše akcije doma ali pri posredovanju v tujini, kjer je nadzor moštva nujen že zaradi varnosti.

Natančno tak način vodenja (pri nas je bil takrat še v razvoju), vendar z minimalno opremo, kupljeno na prostem tržišču, smo leta 2003 prikazali na srečanju s hrvaškimi kolegi v Splitu.

Na srečanju so se nam pridružili tudi vodilni možje HGSS in IKAR, gospod Vinko Prizmič načelnik HGSS, gospod Hans Eter, predsednik komisije za plazove IKAR in sam predsednik IKAR gospod Toni Grab.

Dan smo zaključili z druženjem ob dobrem kosilu na prostem.

Nedelja je bila namenjena še zadnji izmenjavi mnenj in izkušenj, ogledu muzeja Nikole Tesla v bližini in odhodu domov.